

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów przeciwko wyrokowi Sądu z dnia 24 listopada 2011 r. Dotyczą one błędnego pod względem prawnym zaprzeczenia interesu unijnego oraz priorytetowego charakteru dochodzenia w przedmiocie kartelu w decyzji Komisji z dnia 20 maja 2009 r.

Po pierwsze, Sąd niezgodnie z prawem nie stwierdził nieważności decyzji Komisji w zakresie, w jakim uznano w niej dowód kolektywnej i indywidualnej rynkowej dominacji producentów drukarek atramentowych względem podporządkowanego rynku kardridżów i atramentu za mało wiarygodny.

Po drugie, wnosząca odwołanie kwestionuje niezgodne z prawem zaprzeczenie prawdopodobieństwa dowodu pozycji dominującej producentów drukarek na ich rynkach kardridżów.

Po trzecie, Sąd dokonał błędnej kwalifikacji pod względem prawnym znaczenia kryterium o priorytetowym charakterze, istotnego z punktu widzenia decyzji o otwarciu dochodzenia. Ponadto Sąd błędnie nie dokonał stwierdzenia, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia odnośnie do rozważenia kryterium znaczenia, wagi i kontynuacji bezprawnego działania.

Po czwarte, wnosząca odwołanie podnosi, że wyrok w związku z oceną prawną rozstrzygnięcia Komisji co do rozważenia pod kątem błędnego skorzystania ze swobodnego uznania wykazuje naruszenie prawa poprzez brak stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, pomimo odmowy przez Komisję bez uzasadnienia wszczęcia dochodzenia pod pretekstem złożonego charakteru oraz nieporęczalnych zasobów.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 3 lutego 2012 r. — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL przeciwko Commission communautaire commune

(Sprawa C-57/12)

(2012/C 118/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL

Strona pozwana: Commission communautaire commune

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie usług zdrowotnych zawarte w art. 2 ust. 2 lit. f) dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ i pojęcie usług społecznych zawarte w art. 2 ust. 2 lit. j) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że z zakresu stosowania dyrektywy są wyłączone dzienne ośrodki pobytu w rozumieniu postanowienia Commission communautaire commune z dnia 24 kwietnia 2008 r. dotyczącego placówek pobytu osób starszych w zakresie w jakim udzielają one pomocy i opieki odpowiedniej w świetle utraty sprawności przez osoby starsze a także nocne ośrodki pobytu w rozumieniu tego samego postanowienia w zakresie w jakim udzielają pomocy i opieki zdrowotnej, które nie mogą być zapewnione osobom starszym w sposób trwały przez ich bliskich?

⁽¹⁾ Dz.U. L 376, s. 36.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Litewskiej

(Sprawa C-61/12)

(2012/C 118/20)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblytė, G. Wilms i G. Zavvos)

Strona pozwana: Republika Litewska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez wprowadzenie zakazu rejestracji samochodów osobowych, których kierownica jest zamontowana po prawej stronie lub wprowadzenie wymogu, by zamontowana po prawej stronie kierownica nowego samochodu osobowego lub samochodu osobowego zarejestrowanego uprzednio w innym państwie członkowskim została przed rejestracją przeniesiona na lewą stronę, Republika Litewska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy dyrektywy Rady 70/311/EWG⁽¹⁾ z dnia 8 czerwca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do układów kierowniczych pojazdów silnikowych i ich przyczep, dyrektywy 2007/46/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów oraz art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;